

ILLVSTRISSIMO PRINCIPI
AC DOMINO, D. GVLIELMO,
LANDGRAVIO HASSIAE: COMITI IN
Catzenelnbogen, Dietz, Zigenheyn, & Nida, &c.
Domino suo Clementissimo,

ARTEM Musicam, Illustrissime Princeps Gulielme, Domine clementissime, veterum nonnulli in tanto honore habuerunt, vt eam & primam quandam Philosophiam vocarent, & Deorum opus esse crediderint: Nam & Pythagoras orbium caelestium motus, concentu Harmonico constare aperitissime affirmavit: & Angelos Deo exercituum, in caelis carmen modulari, & sanctus DEVS ZEBAOth, ter voce ingeminare, Sacrarum literarum monumenta prodiderunt: vt non immerito Pindarus dixisse mihi videatur: Deo inuisos esse, qui Musicam & Pieridum voces oderint. Quare factum arbitror, vt & hodie artis huius praclarissima usus, non in Templis tantum & Scholis, sed etiam in Regum & Principum aulis longè maximus sit. Intelligunt enim viri sapientes, & cordati Reges ac Principes, Musicen non modò magnum decus atque ornamentum Templis & Scholis, Aulisque afferre, sed plurimum etiam vtilitatis & fructus, in affectibus hominum vel abigendis, si prauis sunt, vel excitandis, si boni sunt, in hac mortali vita praestare. Id quod exemplo Dauidis & Saulis, ac testimonio sapientissimi Salomonis notissimum est: quorum alter Cytharè pulsu malum genium à furioso Rege auertit: alter vinum & Musicam cor hominis latificari dixit.

A a 2

Quid?

EPISTOLA

Quid? quòd Regius Propheta, omnes mortales ad psallendum Deo, & ad Musica instrumenta tractanda, in Hymnis suis passim exhortatur? Est enim vocum iste Harmonicus concentus absq; omni dubio Dei opt. max. donum, quod ipse pro infinita sua sapientia ac bonitate homini non frustra indidit, sed vt per hoc coletur & celebretur. Quod cùm ego intelligerem, semper in eam curam mihi incumbendum putavi: vt ingenij mei facultatem, quam in re Musica longo annorum interuallo, & multis cum laboribus comparavi: tum ad Sacras literas & Psalmos Dauidicos, tum ad bonorum virorum magnorumque Principum laudes conuerterem. Cumque superioribus annis ab Illustrissimo Principe Georgio Friderico, Marchione Brandenburgico, Domino meo clementissimo, ab officio chori Aulici, ad liberale ocium clementer & honestè dimissus essem, nihil prius posteriusque mihi faciendum censui, quam vt ingenij mei vires, ad pristinam componendi, vt loquuntur, rationem & consuetudinem reuocarem. Hoc animi mei propositum, cùm sapientes nonnulli viri, & in primis Hieronymus Glauburgerus, I. V. Doctor, Patricius Francofurtensis, piæ memoriæ, ex me alijsque cognouissent, magnis illi præmijs propositis, autores mihi fuerunt, vt Germanicū Lutheri Psalterium, quantum à me fieri posset, optimis concentibus exornandum susciperem. In quo instituto cùm pergerem, & iam complures Psalmos absoluissem, præter spem accidit, vt optimus vir, ac summus fautor meus, Glauburgerus, improuisa morte abriperetur. Quæ res & meum institutum diu remorata est, & me insuper in grauiissimum morbum coniecit, qui annum ferè dimidium durauit, & rem meam familiarem, adeoque omnes bonas fortunas meas pessimè attriuit. In his rerum procellis, quoties mihi per Dei gratiam respirare licuit: ibi animum meum ad Motetas, yti vocant, conficiendas reuocaui, quarum triginta tres nunc in lucem profero: superiorum temporum Motetis, si non meliores, tamen non deteriores. Sin verò alicui suauitate & dulcedine prioribus illis respondere non videantur: is temporum horum iniquitati & fortunarum mearum iniuriæ hoc tribuat: Nam carmina, vt Poëta inquit, proueniunt animo deducta sereno, & placida pacem mentis habere volunt. Tuæ verò Celsitudini, Illustris. Princeps

DEDICATORIA,

ceps Gulielme, Domine clementissime, hoc quicquid est Musici muneris ideò potissimùm dedicare volui, quòd meas Harmonias, præ multis alijs, T. C. comprimis placere, & gratas semper fuisse, iam antè cognoui, & insuper multis me beneficijs ab eadem affectum esse non ignoro. Pro quibus, vt me gratum & memorem exhibeam, has triginta tres Motetas T. C. humili mente offero, suppliciter orans, vt T. C. munus chartaceum sereno vultu respiciat, & Meilandum qualicunque voce modulantem, clementer audiat, & contra Sycophantarum morsus, patrocínio & clientela suæ commendatum habeat.

*Sic Deus Hassiacos defendat vbi que penates:
Et quacunque potest dote beare, beer.*

Data Francofurti ad Moenum in die Iacobi Apostoli, Anno M. D. LXXV.

T. C.

Subiectissimus

*Iacobus Meilandus,
Musicus.*

Aa 3

EPI-